

Բանասաց՝ Աթաջանյան Նարինե, ծնված 1990թ, Ստեփանակերտում: Բռնագաղթից հետո բնակվում է Արարատի մարզի գյուղ Ռանչյար գյուղում՝ երկու որդիների հետ: Ամուսինը զոհվել է 44-օրյա պատերազմում:

Պատմում է բուժիչ աղբյուրի, Սարըբաբայի մասին:

Բանահավաք՝ Ն.Վարդանյան, նոյեմբեր, 2024, գ. Ռանչյար:

Սարըբաբա¹

Եղծահողը սար ա իլնլ կոչվալ ա Սարըբաբա: Դոզը արև որ չի եղել, հով տեղն ա:

Գյուղի վերևը սարեր ա, որ նայում ես հեռվից ոնց որ աղջիկ լինի պառկած, դեմքն էլ քիթն էլ:

Մեր տան առաջին եկեղեցի ա իլնլ, քարեր ա իլնլ տարել ենք, մոմ ենք վառալ տեղ: Նոր եկեղեցին ուշ են սարքալ: Վեր մարդիկ օգալ ըն մատաղ անեն, մեր տան առաջին մի հատ խրզված կուլուր ա իլնլ, հետո պիրալ են քար են դրալ, կլուրի տակը եկեղեցի ա իլնլ: Եղծահողի եկեղեցին հին եկեղեցի ա, հողի տակ ա մնացել:

ԲԱՌԱՐԱՆ

Դոզ- հով տեղ

Բուժիչ բույսեր

Ծաղիկներ էինք հավաքում բուժիչ լիբլի, ցվետի, զվերաբոյ, սաղ խառնալ ըմ, չորացրալ, ծախալ թեյի համար, ու շատ բուժիչ: Էդ լիբայի ցվետոկը ուռուցքի համար շատ լավ ա: Բիզնես էի անում, ստեղ ոչ մի բան չեմ անում, նյանկա եմ, երեխաների պահող:

Բլոկադա և գաղթ

20 թվին էդտեղ մնացինք, հոկտեմբերի 25-ին եկանք Երևան, հետո նորից դեկտեմբերի 10-ին տեղափոխվեցինք Ստեփանակերտ: Բլոկադայի ժամանակ մեկը մեկի օգնելով ապրում էինք: Նկարները վերցրել ենք, խաչս վերցրել եմ: Հող ենք վերցրել:

¹ Աթաջանյան Նարինե, ծնված 1990թ, Ստեփանակերտում: Այժմ բնակվում է Արարատի մարզի գյուղ Ռանչյարում:

